

ผลกระทบจากโควิด-19ที่มีผลต่อบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต

The impact of COVID-19 on individuals in the construction business sector in Phuket

สุกัญญา กุลหลัก¹

บทคัดย่อ

การศึกษาผลกระทบจากโควิด-19ที่มีผลต่อบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ เพื่อศึกษาปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ ของประชากรในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต ประการที่สอง คือ เพื่อศึกษาผลกระทบจากโควิด-19ที่มีผลต่อบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต ประการที่สาม คือ เพื่อศึกษาการวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 จังหวัดภูเก็ต ทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มวัยทำงานในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต ช่วงอายุตั้งแต่ 15 – 60 จำนวน 400 คน วิเคราะห์ผลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) อธิบายผลการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test (Independent sample t-test) และใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : One-Way ANOVA) และการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า Pearson correlation ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ที่ 15,001-25,000 บาท มีรูปแบบธุรกิจเป็นบริษัทจำกัด และมีลักษณะการรับงานสร้างโรงแรมมากที่สุด โดยกลุ่มวัยทำงานในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตให้ความสำคัญเกี่ยวกับของผลกระทบจากโควิด-19ที่มีผลต่อบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวมในระดับมาก ซึ่งกลุ่มวัยทำงานในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตให้ความสำคัญเกี่ยวกับการวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างอยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) กลุ่มวัยทำงานในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่มีเพศ อายุ รายได้และรูปแบบธุรกิจของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างที่แตกต่างกัน จะทำให้การวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19แตกต่างกัน 2) ผลกระทบจากโควิด-19ในภาพรวม ซึ่งประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ ด้านภาครัฐ และด้านปัจจัยอื่นๆ มีความสัมพันธ์กับการวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ:ผลกระทบ, การวางแผนและการปรับตัว, โควิด-19

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

นับตั้งแต่ปลายปี พ.ศ.2562 ได้เกิดโรคระบาดจากเชื้อไวรัสโคโรนา ซึ่งภายหลังได้ตั้งชื่อจากWHO เป็น โควิด 19 โดยจุดตั้งต้นเริ่มจากประเทศจีนและระบาดแพร่กระจายอย่างเป็นวงกว้างสู่ทั่วโลกซึ่งเริ่มระบาดเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม พ.ศ.2563 และประเทศไทยได้มีการปิดประเทศเพื่อควบคุมการแพร่กระจายของไวรัส ซึ่งจากการที่ไวรัสกระจายไปสู่ทั่วโลกและทำให้ต้องปิดประเทศ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

จากผลการผลวิจัยล่าสุดจาก Ipsos เผยว่าโควิด-19 ทำให้คนไทยกว่า 38% รายได้หายไปกว่าครึ่ง และกว่า 14% ของคนไทยถึงขั้นขาดรายได้ไปโดยสิ้นเชิงจากสถานการณ์นี้ โดยผลวิจัยเดียวกันแสดงให้เห็นว่าผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือผู้ที่มีรายได้น้อยและอาศัยอยู่ในต่างจังหวัด ณ ภูมิภาคต่างๆ

ผลสำรวจชี้ว่าผู้ที่มีรายได้น้อยเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบรุนแรงที่สุด ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มคนมีรายได้สูงที่ได้รับผลกระทบเพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยกว่า 39% ของคนไทยที่มีรายได้น้อยหรือผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 30,000 บาทต่อเดือนสูญเสียรายได้ไปอย่างน้อยครึ่งหนึ่งระหว่างช่วงวิกฤตนี้ ยิ่งไปกว่านั้น กว่า 15% ของผู้ที่มีรายได้น้อยยังได้รับผลกระทบหนักถึงขั้นขาดรายได้ไปโดยสิ้นเชิง ซึ่งต่างจากผู้ที่มีรายได้ปานกลาง (30,000-50,000 บาทต่อเดือน) และรายได้สูง (มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน) ได้รับผลกระทบลดหลั่นไปตามกัน ซึ่งขาดรายได้ไปโดยสิ้นเชิงเพียง 5% และ 3% ตามลำดับ ซึ่งนอกจากผลกระทบต่าง ๆ ของโรคแล้ว น่าสนใจว่าการระบาดในครั้งนี้จะนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลงอะไรของโลกและวิถีชีวิตของมนุษย์บ้าง เราจะต้องปรับตัวอย่างไร แล้วเราจะนำบทเรียนในครั้งนี้ไปใช้กับอนาคตได้อย่างไรบ้าง

ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ ด้านเพศอายุ การศึกษา และรายได้ของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต ศึกษาผลกระทบจากโควิด-19 ที่มีผลต่อบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต เพื่อศึกษาการวางแผนของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 และนำมาเป็นข้อมูลในการรับมือต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ ของประชากรในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาผลกระทบจากโควิด-19ที่มีผลต่อบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต
3. เพื่อศึกษาการวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ ด้านเพศ อายุ การศึกษา รายได้ รูปแบบธุรกิจ และลักษณะการรับงานของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างที่แตกต่างกัน จะทำให้การวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19แตกต่างกัน
2. ผลกระทบจากโควิด-19มีความสัมพันธ์กับการวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ ด้านเพศ อายุ การศึกษา รายได้ รูปแบบธุรกิจ ลักษณะการรับงาน ผลกระทบและการวางแผน ของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลจากการแพร่ระบาดของโควิด 19

2. ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มวัยทำงานในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต ช่วงอายุตั้งแต่ 15 – 60 ปี

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในจังหวัดภูเก็ต โดยครอบคลุมทั้ง 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอกะทู้และอำเภอถลาง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยในช่วง 10 พฤศจิกายน 2563 ถึง 20 มกราคม 2564

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดเกี่ยวกับโควิด 19

ความหมายของโควิด 19 ไวรัสโคโรนา (Coronavirus) หรือโควิด19 เป็นไวรัสที่ถูกพบครั้งแรกในปี 1960 แต่ยังไม่ทราบแหล่งที่มาอย่างชัดเจนว่ามาจากที่ใด แต่เป็นไวรัสที่สามารถติดเชื้อได้ทั้งในมนุษย์และสัตว์ ปัจจุบันมีการค้นพบไวรัสสายพันธุ์นี้แล้วทั้งหมด 6 สายพันธุ์ ส่วนสายพันธุ์ที่กำลังแพร่ระบาดหนักทั่วโลกตอนนี้เป็นสายพันธุ์ที่ยังไม่เคยพบมาก่อน คือ สายพันธุ์ที่ 7 จึงถูกเรียกว่าเป็น “ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่” และในภายหลังถูกตั้งชื่ออย่างเป็นทางการว่า “โควิด-19” (COVID-19) นั่นเอง

หนังสือพิมพ์อชิงตันโพสต์ รายงานถึงข้อมูลที่ได้จากโทรเลขทางการทูตเมื่อวันที่ 14 เม.ย. ซึ่งเผยให้เห็นว่า ในปี 2018 มีการส่งนักการทูตด้านวิทยาศาสตร์ของสหรัฐฯ ไปเยี่ยมชมศูนย์วิจัยแห่งหนึ่งในจีน

หลายครั้ง เจ้าหน้าที่ได้ส่งคำเตือนเรื่องห้องแล็บนี้ไปยังรัฐบาลสหรัฐฯ 2 ครั้ง โดยบทความของวอชิงตันโพสต์ ระบุว่า เจ้าหน้าที่ได้แสดงความกังวลถึงความบกพร่องด้านความปลอดภัยและการจัดการของสถาบันไวรัสวิทยาอู่ฮั่น (WIV) ในเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ พร้อมกับขอความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากรัฐบาล

วอชิงตันโพสต์ยังอ้างว่า นักการทูตเหล่านี้กังวลว่าการศึกษาวิจัยเชื้อไวรัสโคโรนาในค้างคาวของห้องแล็บแห่งนี้ อาจทำให้เกิดโรคระบาดใหญ่ครั้งใหม่คล้ายกับโรคซาร์สขึ้นได้ วอชิงตันโพสต์ระบุว่า โทเรล ดังกกล่าวได้จุดประเด็นการหารือในรัฐบาลสหรัฐฯ ถึงความเป็นไปได้ว่า WIV หรือห้องแล็บอื่นในเมืองอู่ฮั่นอาจเป็นแหล่งกำเนิดของเชื้อไวรัสที่กำลังเป็นภัยคุกคามต่อชีวิตผู้คนทั่วโลกในขณะนี้ นอกจากนี้ ชองฟ็อกซ์ นิวส์ ยังเผยแพร่รายงานข่าวที่มีเนื้อหาสนับสนุนทฤษฎีที่ว่าเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่มีแหล่งกำเนิดจากห้องแล็บด้วย

การระบาดครั้งนี้เริ่มกลายเป็นข่าวเมื่อช่วงปลายปี 2019 โดยพบว่าผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่รายแรก ๆ มีความเกี่ยวข้องกับตลาดสดที่ขายอาหารทะเลและอาหารป่าแห่งหนึ่งในเมืองอู่ฮั่น แม้จะมีการตั้งข้อสันนิษฐานมากมายใน โลกออนไลน์ แต่ยังไม่พบหลักฐานว่าเชื้อไวรัส SARS-CoV-2 หลุดออกมาจากห้องแล็บโดยอุบัติเหตุ เมื่อวันที่ 30 เม.ย. ODNI ได้ออกแถลงการณ์ปฏิเสธทฤษฎีสมคบคิดสุดโหดที่สุดที่ว่า มันถูกสร้างขึ้นมาเพื่อใช้เป็นอาวุธชีวภาพ ODNI ระบุว่า ขณะนี้หน่วยงานด้านข่าวกรองต่าง ๆ กำลังตรวจสอบว่าการระบาดครั้งนี้เริ่มต้น "จากการสัมผัสกับสัตว์ที่มีเชื้อ หรือเกิดจากอุบัติเหตุในห้องแล็บเมืองอู่ฮั่น"

อาการเมื่อติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือไวรัสโควิด-19 อาการของไวรัสโควิด-19 ที่สังเกตได้ง่าย ๆ ด้วยตัวเอง ดังนี้ มีไข้ เจ็บคอ ไอแห้ง ๆ น้ำมูกไหล หายใจเหนื่อยหอบกลุ่มเสี่ยงติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือโควิด-19 เด็กเล็ก (แต่อาจไม่พบอาการรุนแรงเท่าผู้สูงอายุ) ผู้สูงอายุ คนที่มีโรคประจำตัวอยู่แล้ว เช่น โรคหัวใจ เบาหวาน โรคปอดเรื้อรัง คนที่ภูมิคุ้มกันผิดปกติ หรือกินยากดภูมิต้านทานโรคอยู่ คนที่มีน้ำหนักเกินมาตรฐานมาก (คนอ้วนมาก) ผู้ที่เดินทางไปในประเทศเสี่ยงติดเชื้อ เช่น จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮองกง มาเก๊า สิงคโปร์ มาเลเซีย เวียดนาม อิตาลี อิหร่าน ฯลฯ ผู้ที่ต้องทำงาน หรือรักษาผู้ป่วย ติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือโควิด-19 อย่างใกล้ชิด ผู้ที่ทำอาชีพที่ต้องพบปะชาวต่างชาติจำนวนมาก เช่น คนขับแท็กซี่ เจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาล ลูกเรือสายการบินต่าง ๆ เป็นต้น

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนรับมือกับผลกระทบจากโควิด 19

ผลกระทบจากโควิด และกลยุทธ์ธุรกิจในการรับมือวิกฤตที่จะตามมา โดย ดร. ชีรพันธ์ โล่ห์ทองคำ (2563) การระบาดของโรคโควิด-19 ก่อให้เกิดปัญหาทางสุขภาพระดับโลก และการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก การค้าการลงทุน และการจ้างงานล้วนได้รับผลกระทบ และวิกฤตดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาธุรกิจต่าง ๆ ด้วย ธุรกิจจึงต้องหาวิธีรับมือในการดำเนินงานในช่วงวิกฤตนี้ โดยมีเคล็ดลับสำหรับธุรกิจดังนี้

1. การจัดทำแผนบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ

คุณต้องมีการจัดทำแผนบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Plan : BCP) ซึ่งหมายถึงการจัดทำแผนการในการบริหารธุรกิจให้ยังคงดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่หยุดชะงักในภาวะที่ธุรกิจต้องประสบวิกฤตหรือสถานการณ์ไม่ปกติ ซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจของคุณ

2. การรวบรวมทีมบริหารจัดการภาวะวิกฤตของธุรกิจ

เมื่อเกิดวิกฤตที่จะส่งผลกระทบต่อธุรกิจของคุณ คุณต้องมั่นใจว่าจะใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถจัดการสถานการณ์ดังกล่าวได้อย่างรวดเร็ว นั่นหมายความว่า คุณต้องมีทีมบริหารจัดการวิกฤตที่จะรับผิดชอบการสื่อสารที่ออกสู่สาธารณะ โดยทีมงานดังกล่าวควรประกอบด้วยผู้บริหาร และฝ่ายประชาสัมพันธ์ หรือฝ่ายสื่อสารองค์กร ซึ่งจะช่วยในการทำงานร่วมกับตัวแทนประชาสัมพันธ์ในกรณีที่เกิดบุคลากรภายในองค์กรของคุณไม่มีประสบการณ์ทางด้านนี้คุณควรมีการกำหนดผู้ทำหน้าที่แถลงข่าวประจำในกรณีที่ธุรกิจของคุณต้องติดต่อกับสื่อมวลชน โดยบุคคลนี้ต้องมีการฝึกอบรมและประสบการณ์ที่มากพอจนมั่นใจได้ว่าจะสามารถตอบคำถามใด ๆ ที่อาจถูกถามได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. การประเมินความเป็นไปได้ที่หลากหลายและสร้างแผนการสื่อสาร

ในฐานะองค์กรคุณต้องสื่อสารกับผู้มีส่วนได้เสีย เช่น นักลงทุน ชักปหลายเออร์ และตัวแทนจำหน่ายคุณต้องประเมินความเป็นไปได้ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 ในปัจจุบัน และสิ่งที่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรและผู้มีส่วนได้เสียของคุณ พัฒนาการแถลงการณ์หรือการตอบกลับสำหรับทุกสถานการณ์ที่เป็นไปได้เพื่อให้คุณสามารถสื่อสารกับผู้มีส่วนได้เสียได้ทันเวลาการสั่งการของคุณต้องครอบคลุมสถานการณ์และขั้นตอนที่ธุรกิจของคุณดำเนินการเพื่อจัดการกับสถานการณ์นี้ โดยควรมีความเห็นอกเห็นใจ มุ่งเน้นการกระทำ และควรหลีกเลี่ยงการเก็งกำไร รวมถึงการส่งข้อมูลที่ไม่ได้รับการยืนยัน

4. การสื่อสารกับลูกค้า

คุณต้องสื่อสารกับลูกค้าของคุณอย่างซื่อสัตย์ การรักษาช่องทางการสื่อสารที่แข็งแกร่งและเชื่อถือได้กับลูกค้าของคุณเป็นสิ่งที่สำคัญ คุณต้องบอกให้พวกเขาทราบว่า คุณและพนักงานกำลังทำอะไรในธุรกิจของคุณ เพื่อให้ทุกคนปลอดภัย ให้พวกเขาเห็นว่า คุณให้ความสำคัญกับธุรกิจของพวกเขา เห็นคุณค่าในความต้องการของพวกเขา และจะทำทุกอย่างภายใต้อำนาจของคุณเพื่อตอบสนองความต้องการของพวกเขาทันทีที่สามารถปฏิบัติได้ และปลอดภัยจากสถานการณ์โควิด-19

5. การพัฒนาแผนฉุกเฉินทางการตลาด เมื่อเผชิญกับ ผลกระทบจากโควิดการมีนโยบายการสื่อสารที่ชัดเจนนั้นยังไม่เพียงพอ ในช่วงวิกฤตตลาดมีความผันผวนมาก อาจเกิดพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ไม่คาดคิดขึ้น และโดยทั่วไปธุรกิจจะเผชิญกับความผันผวนอย่างฉับพลัน ดังนั้น คุณต้องประเมินสถานการณ์ตลาดในปัจจุบัน ทำนายพฤติกรรมของตลาดในระยะสั้นและยาว รวมถึงวางแผนกิจกรรมทางการตลาดของคุณด้วย

ในขณะที่เดียวกันคุณอาจต้องระบุและทำงานร่วมกับตัวแทนจำหน่าย รวมถึงซัพพลายเออร์รายอื่น ๆ เพื่อสร้างความสมดุลให้กับห่วงโซ่อุปทานของคุณ นอกจากนี้ยังหมายถึงการจัดสรรงบประมาณบางส่วนให้กับกิจกรรมการตลาดต่าง ๆ ที่จำเป็นในระยะสั้นด้วย

6. การใช้การส่งเสริมการขายและโปรแกรมความภักดีของลูกค้า

ในประเทศที่มีผู้ป่วยโรคโควิด-19 เพิ่มขึ้น ร้านค้าจำนวนมากมียอดขายและปริมาณลูกค้าลดลง โดยเฉพาะร้านค้าซึ่งไม่ได้ขายสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน แต่มีสิ่งหนึ่งที่ช่วยให้ร้านค้าเหล่านี้อยู่รอดได้นั้นก็คือ ลูกค้าประจำของพวกเขา เพราะมีข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่า ลูกค้าที่ภักดีมีจำนวนครั้งการซื้อสินค้ามากกว่าลูกค้าใหม่

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัว

บุคคล คือ ระบบของการปรับตัว ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ในร่างกาย ที่ต้องทำงานสอดคล้องประสานกัน หนึ่งเดียว เพื่อที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งระบบนี้จะปรับตัวทำงานตลอดเวลา มีกระบวนการปรับตัว (Adaptation process) และเกิดผลลัพธ์ (Output) ได้แก่ การแสดงออกของบุคคลหรือที่เรียกว่าพฤติกรรม และบุคคลมีความสามารถที่จะปรับตัว อธิบายด้วยทฤษฎีระดับการปรับตัว (Adaptation level theory) ซึ่งกล่าวถึงการปรับตัวของมนุษย์ ว่านอกจากจะปรับตัวจากการได้รับตัวป้อนจากสิ่งแวดล้อมภายนอกแล้ว ยังเป็นมาจากสิ่งแวดล้อมภายในตัวบุคคลด้วย (คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2555, หน้า 2)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การออกแบบการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำ หรือควบคุมตัวแปรใดๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม แบบวิจัยตัดขวาง (Cross Sectional Studies) คือเป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำไปไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ กลุ่มวัยทำงานในภาครัฐที่รับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต ช่วงอายุตั้งแต่ 15 – 60 ปีซึ่งไม่สามารถทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนได้ โดยใช้สูตรการคำนวณของ W.G. Cochran โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2560, หน้า 74) จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 400คน

3. เครื่องมือใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามนั้นเป็นเครื่องมือหลักที่นำมาเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทางผู้วิจัยก็ได้มีการศึกษาหาความรู้ ค้นคว้าทบทวนวรรณกรรม แนวคิดและทฤษฎีต่างๆ เอกสารทางวิชาการ รวมไปถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้มานั้นไปกำหนดกรอบแนวความคิดของงานวิจัยที่ผู้วิจัยศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นตัวแปรที่เกี่ยวข้อง โดยตัวแปรที่ได้มานั้น จะช่วยพัฒนาการสร้างแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ด้านเพศ อายุ การศึกษา รายได้ รูปแบบธุรกิจ ลักษณะการรับงาน โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended Response Question)

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับผลกระทบจากโควิด-19 ที่มีผลต่อบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตมีลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's Scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's scale

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 มีลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's Scale มี 5 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's scale

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้มีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้มีการนำแบบสอบถามมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรปัจจัยผลกระทบ และการวางแผนและการปรับตัว
2. นิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรตาม ทำขึ้นเพื่อทำให้ความหมายของตัวแปรต่างๆ
3. นำนิยามศัพท์เฉพาะที่ได้มาสร้างเป็นข้อคำถามที่มีความครอบคลุม และสัมพันธ์กับนิยามศัพท์ของตัวแปรทั้งหมด
4. จัดทำร่างแบบสอบถาม
5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าแบบสอบถามมีการใช้ภาษาและลักษณะของข้อความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่จะดำเนินการวิจัย

5. การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความน่าเชื่อถือ ก่อนนำแบบสอบถามไปดำเนินการวิจัยใช้งานจริง โดยนำร่างแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบคำถาม การใช้ภาษาใน

แบบสอบถาม เพื่อความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยใช้วิธีการวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตามตารางตรวจสอบคุณภาพครอบคลุมด้านเนื้อหาการวิจัย รวมไปถึงใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยจะนำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ก่อนนำไปใช้งานจริง

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ค่าแอลฟา ตามแบบวิธีของครอนบาค (Cronbach's) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.846

3. เมื่อผู้วิจัยนำข้อบกพร่องมาปรับปรุง แก้ไข โดยขอคำปรึกษาและผ่านความคิดเห็นและความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง จนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ จึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้กำหนดไว้ในงานวิจัย

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มวัยทำงานในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่าง ๆ เช่น วารสาร รายงานการวิจัย แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้การคำนวณค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนมีดังนี้

1.1 ร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics)

2.1 ใช้สถิติ t-test (Independent sample t-test) และใช้สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคล ประกอบด้วยด้านเพศ อายุ การศึกษา รายได้ รูปแบบธุรกิจ ลักษณะการรับงาน โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งถ้าได้ค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่ามีการวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 ที่แตกต่างกัน

2.2 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยค่า Pearson correlation ของสมมติฐานที่ 2 ผลกระทบจากโควิด-19 มีความสัมพันธ์กับการวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 400 คนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 63.5 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 136คน คิดเป็นร้อยละ 34.0มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8มีรายได้ที่ 15,001-25,000 บาทจำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7มีรูปแบบธุรกิจเป็นบริษัทจำกัด จำนวน 136คน คิดเป็นร้อยละ 34.0และมีลักษณะการรับงานสร้างโรงแรมมากที่สุด จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 37.1

2. ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากโควิด-19ที่มีผลต่อบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต

กลุ่มวัยทำงานในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตให้ความสำคัญเกี่ยวกับของผลกระทบจากโควิด-19ที่มีผลต่อบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.677 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91รองมาคือ ด้านปัจจัยอื่นๆมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 และด้านเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70ตามลำดับ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19

กลุ่มวัยทำงานในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตให้ความสำคัญเกี่ยวกับการวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 ด้านการวางแผนในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.770 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านและสมาชิกในครอบครัวมีการวางแผนใช้จ่ายในครัวเรือนอย่างประหยัดในสถานการณ์ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80รองมาคือ ท่านมีการวางแผนเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อเตรียมความพร้อมในการหางานใหม่ กรณีหากถูกให้ออกจากงานหรือการเลิกจ้างหลังสถานการณ์ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77ท่านมีการวางแผนเกี่ยวกับรายรับ-รายจ่ายไว้ล่วงหน้าเป็นประจำก่อนสถานการณ์ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ท่านมีการวางแผนการออมเงินและการลงทุนสำหรับชีวิตในสถานการณ์ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 และท่านมีการวางแผนค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลสุขภาพในสถานการณ์ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เช่น ค่ารักษาพยาบาลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64ท่านมีการวางแผนที่จะหางานทำหารายได้เสริมเพิ่มหลังสถานการณ์ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62ตามลำดับ

การวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 ส่วนใหญ่มีการวางแผนไม่เปลี่ยนแปลงงาน จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 67.7 มีการย้ายงานไปภาคธุรกิจค้าขาย จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 หากมีนโยบายลดเงินเดือนจะไม่ยอมรับจำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ

52.0 หากนโยบายลดวันทำงานจะไม่ยอมรับ จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 และไม่ทำการปรับตัวโดยการทำงานด้วยรูปแบบ Work from Home จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 63.5

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ ด้านเพศ อายุ การศึกษา รายได้ รูปแบบธุรกิจ และลักษณะการรับงานของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างที่แตกต่างกัน จะทำให้การวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 แตกต่างกันไปพบว่า เพศ อายุ การศึกษา รายได้ รูปแบบธุรกิจ และลักษณะการรับงานของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างที่แตกต่างกัน จะทำให้การวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 แตกต่างกันไป

2. ผลกระทบจากโควิด-19 มีความสัมพันธ์กับการวางแผนของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตพบว่า ผลกระทบจากโควิด-19 ในภาพรวม ซึ่งประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจด้านภาครัฐ และด้านปัจจัยอื่นๆ มีความสัมพันธ์กับการวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลกระทบจากโควิด-19 ที่มีผลต่อบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตสามารถนำมาอภิปรายตามผลเชิงพรรณนาได้ดังต่อไปนี้

ปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ ด้านเพศ อายุ การศึกษา รายได้ รูปแบบธุรกิจ และลักษณะการรับงานของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างที่แตกต่างกัน จะทำให้การวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 แตกต่างกันไปพบว่า เพศ อายุ การศึกษา รายได้ รูปแบบธุรกิจ และลักษณะการรับงานของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างที่แตกต่างกัน จะทำให้การวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 แตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิเวศน์ เหมวชิรวรากร (2560) ได้ศึกษา โควิด 19 : การปรับตัวครั้งใหญ่ของมนุษยชาติ ซึ่งพบว่า การแพร่ระบาดของโควิด 19 ส่งผลต่อประชาชนทุกเพศทุกวัยและทุกอาชีพแล้วแต่ได้รับผลกระทบดังนั้นมนุษย์จำเป็นต้องวางแผนและปรับตัวในการดำเนินชีวิต โดยการทำ “Social Distancing” หรือไม่ให้คนมาอยู่ใกล้กันน้อยกว่า 2-3 เมตร ไม่ให้คนมาชุมนุมกันมาก ๆ ไม่ให้คนต่างถิ่นไปมาหาสู่กัน เพราะจะทำให้โรคติดต่อกันได้ง่ายและไม่สามารถควบคุมการระบาดได้ สิ่งที่ทำกันในตอนนี้ก็คือ พยายามหยุดการเดินทางและหยุดการชุมนุมกัน ในช่วงที่ประเทศส่วนใหญ่ในโลก “Lock Down” หรือ “ปิดเมือง” เพื่อลดการระบาดของโรค นี้ทำให้คนลดการเดินทางออกจากบ้านลง และการออกจากบ้านเพื่อไปทำงานอีก 80% หรือครึ่งหนึ่งเป็นการทำงานเพื่อผลิตและให้บริการที่ไม่จำเป็นต่อการอยู่รอดโดยตรงและไม่รับค่าจ้าง ซึ่งมนุษย์ก็จะชะลอไปและไม่ทำงานกว่าสถานการณ์จะดีขึ้น ซึ่งทำให้เหลือกิจกรรมที่

จำเป็นต้องออกจากบ้านไปทำเพียง 40% แต่ 40% นี้ก็ยังคงกินไป ไม่สามารถยับยั้งการระบาดของโลกได้ดีพอ ดังนั้น สิ่งที่มีมนุษย์ทำก็คือ การนำงานที่แต่เดิมต้องไปทำในที่ทำงานมาทำที่บ้านผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล และเพิ่มประสิทธิภาพในการกระจายสินค้าผ่านระบบ E-Commerce มากขึ้น วิธีนี้สามารถ ลดการเดินทางออกจากบ้านได้อีก 10% เหลือสิ่งที่จะต้องทำนอกบ้านเพียง 30% ดังนั้น โดยสรุปแล้ว มนุษยชาติก็สามารถลดการเดินทางออกจากบ้านได้ประมาณ 70% เพื่อที่จะลดและหยุดยั้งการระบาดของไวรัสโคโรน่าจนกว่าจะหายหรือวัคซีนป้องกัน

ผลกระทบจากโควิด-19 มีความสัมพันธ์กับการวางแผนและการปรับตัวของบุคคลในภาคธุรกิจ รับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตพบว่า ผลกระทบจากโควิด-19 ในภาพรวม ซึ่งประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ ด้านภาครัฐ และด้านปัจจัยอื่นๆ มีความสัมพันธ์กับการวางแผนของบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2563) ได้ศึกษา ผลกระทบของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ต่อเศรษฐกิจ พบว่าการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่จะส่งผลกระทบต่อตรงต่อการท่องเที่ยวไทย ซึ่งศูนย์วิจัยกสิกรไทยคาดว่า หากสถานการณ์การแพร่ระบาดยาวนานถึง 1-3 เดือน จำนวนนักท่องเที่ยวจีนเที่ยวไทยในปี 2563 อาจลดลงเหลือประมาณ 10.94-10.77 ล้านคน หรือหดตัวประมาณ 0.5%-2.0% ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจภายในไทย และส่งผลทำให้รัฐบาลและประชาชนต้องวางแผนรับมือกับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม ร้านอาหาร บริษัททัวร์ และร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น อีกทั้งสถานการณ์ระบาดของเชื้อโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจภายในประเทศจีนและกำลังซื้อของชาวจีนเป็นอย่างมาก ซึ่งจะบั่นทอนการเข้ามาท่องเที่ยวและใช้จ่ายในไทยของนักท่องเที่ยวจีน อันจะส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งห่วงโซ่อุปทาน และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล อนุสนธิ์พัฒน์ (2563) ได้ศึกษาการปรับตัวทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) ในประเทศไทยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับตัวทางเศรษฐกิจด้าน การท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) ในประเทศไทย เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ จากข้อมูลเอกสารทุติยภูมิและใช้การวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุป ผลการศึกษาพบว่า การปรับตัวด้านการท่องเที่ยวของไทยท่ามกลางสภาวะโรคระบาดนี้ ควรมีการปรับตัวใน 5 ด้าน คือ 1) การปรับตัวด้านการเพิ่มศักยภาพท่องเที่ยวชุมชน ยกกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวชุมชนให้เกิดความเชื่อมั่นต่อนักท่องเที่ยวมากขึ้นพร้อมทั้งพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันให้กับชุมชน 2) การปรับตัวด้านการฟื้นฟูเศรษฐกิจในการท่องเที่ยว ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่ทันเวลา เชื่อถือได้ ตลอดจนแสวงหาความร่วมมือกับคู่เจรจาและหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในมาตรการสนับสนุนและบรรเทาทุกข์ในภาคการท่องเที่ยว เพื่อรับมือกับความท้าทายในสถานการณ์นี้ 3) การปรับตัวด้านธุรกิจท่องเที่ยว ใช้หลักการ 9Ps เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย 4) การปรับตัวด้านพฤติกรรมกรมการ

ท่องเที่ยวสมัยใหม่โดยใช้หลักคิดเหล่านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ได้แก่ โลกาภิวัตน์ การท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ชีวิตยุคดิจิทัล ความปลอดภัยระหว่างการเดินทาง สายการบินราคาประหยัด นโยบายทางการเมือง และสังคมผู้สูงอายุ และ 5) การปรับตัวด้านการรับมือและสื่อสารภาวะวิกฤติ ส่งผลต่อธุรกิจท่องเที่ยวที่ต้องมีการวางแผนและปรับตัว ให้มีการพัฒนาช่องทางระบบการสื่อสารด้านความเสี่ยงการควบคุมโรคและสร้างความรู้ให้ประชาชนให้รู้สึกปลอดภัยในการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

1. ผลจากการวิจัยพบว่า บุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต ได้รับผลกระทบจากภาครัฐ อยู่ในระดับมาก เนื่องจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลกระทบต่อบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตเป็นอย่างมาก เนื่องจากบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตยังไม่สามารถที่จะปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันได้ทันประกอบกับมาตรการของรัฐบาลที่ออกมาช่วยเหลือเยียวยาที่มีความล่าช้าและเข้าถึงมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาลได้ยาก โดยรัฐบาลควรมีการแจกจ่ายเงินเพิ่มเติม พร้อมทั้งมีมาตรการอื่น ๆ ออกมารองรับเพื่อสร้างความมั่นใจและลดความวิตกกังวลให้บุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง และเพื่อรองรับการปรับตัวเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่ หรือ New Normal

2. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดเตรียมความพร้อมด้านสาธารณสุข วัสดุอุปกรณ์งบประมาณ สำหรับการปฏิบัติงานในการควบคุม และป้องกันโรคที่มีประสิทธิภาพ หากมีการระบาดของโรคติดต่อในอนาคต

3. บุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะเดิมที่มีอยู่ (Upskill) และเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ (Reskill) เพื่อเตรียมความพร้อมกับยุค Disruption ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเพราะการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยิ่งเป็นการเร่งให้เกิดการ Disruption จากการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำงานบางอย่างมากขึ้น

4. ควรมีการสร้างความร่วมมือระหว่างนายจ้าง ลูกจ้าง ซึ่งนับว่ามีความสำคัญซึ่งจะช่วยฟื้นฟูสภาพการทำงานหลังวิกฤตโควิด-19 ได้ โดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อควรปฏิบัติในการทำงานระหว่างกัน เพื่อสร้างทักษะการทำงานที่สามารถอยู่รอดได้หลังวิกฤตโควิด-19

5. ในกรณีที่ต้องการปรับเปลี่ยนการทำงาน บุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ต ความสำคัญกับงานในอนาคต (Job of Tomorrow) ซึ่งจะมีความสำคัญในอนาคตมากขึ้น โดยเฉพาะงานในเศรษฐกิจใส่ใจ (Care Economy) ที่เน้นเกี่ยวกับการดูแลร่างกาย อารมณ์ และความต้องการของคน เศรษฐกิจให้ความสนใจกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Green Economy) รวมถึงงานที่มีความเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี และการจัดการ และธุรกิจ E-commerce ที่มีแนวโน้มเติบโตในอนาคต

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ถือว่าประชาชนทุกคนย่อมได้รับผลกระทบจากวิกฤตดังกล่าวอย่างไรก็ตาม รัฐบาลควรที่จะสร้างความมั่นใจและให้ความสำคัญแก่ประชาชนทุกภาคส่วนในเรื่องของเศรษฐกิจเป็นอันดับแรก เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจนั้นถือได้ว่าเป็นปัญหาพื้นฐานของประชาชนโดยอาจมีมาตรการ เช่น การสร้างอาชีพ สร้างงานหรือสร้างกลุ่มวิสาหกิจในชุมชนเพื่อก่อให้เกิดรายได้ อีกทั้งเป็นการลดการแพร่เชื้อโรคและเป็นการเว้นระยะห่างทางสังคมอีกด้วย

2. ทางรัฐบาล และหน่วยงานเอกชนต้องทำงานในเชิงรุก เพื่อกระตุ้นให้แรงงานรู้จักเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ ที่มีความจำเป็นกับการทำงานในโลกหลังโควิด-19 โดยเฉพาะทักษะดิจิทัล เพื่อปรับตัวให้อยู่รอดในระบบเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบจากโควิด-19 ที่มีผลต่อบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตเท่านั้น ดังนั้นควรศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดอื่นๆ ที่นอกเหนือจากจังหวัดภูเก็ต หรือเพิ่มกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษามากกว่านี้ และเพิ่มสถานที่เก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและครอบคลุม

2. ควรศึกษาผลกระทบจากโควิด-19 ที่มีผลต่อบุคคลในภาคธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกและชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กอบสิทธิ์ ศิลปชัย. (2563). แนวโน้มเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ : ธนาคารกสิกรไทย.

คมน์ พันธรักษ์. (2563). การบริหารธุรกิจ SMEs ในช่วงวิกฤต ของโรคระบาด COVID-19. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พจน์ ใจชาญสุขกิจ. (2563 : 93). ประเทศไทยกับการรับมือ และสื่อสารภาวะวิกฤติจาก ผลกระทบของไวรัสสายพันธุ์ใหม่. กรุงเทพฯ : EXPERT COMMUNICATIONS.

พรไพลิน จุลพันธ์. (2563). “โรงแรมแปลงร่างรับมือโควิด เปิดห้องรับผู้ป่วยกักตัว-แพทย์”. [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก : <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/874739> สืบค้นวันที่ 21

พฤษภาคม 2563.

มณฑกานติ ชูชวงค์. (2563). “แนวความคิดการทำงานช่วงวิกฤตโควิด-19 ของธุรกิจท่องเที่ยว,”

<https://www.naewna.com/likesara/482712> สืบค้นวันที่ 22 พฤษภาคม 2563.

ราชกิจจานุเบกษา. (2563). ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ท้องที่นอก ราชอาณาจักรที่เป็นเขต ติด

โรคติดต่ออันตราย กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โรคโควิด 19 (Coronavirus

Disease 2019 (COVID-19). (ฉบับที่ 2) หน้า 16 เล่ม 137 ตอนพิเศษ 93.

- วิจัยกรุงไทย. (2563). คาดขยระดับ Social Distancing กระทบคนค้าขาย - แรงงานทั่วกรุงฯ กว่า 1.7 ล้านคน. เรียกใช้เมื่อ 5 พฤษภาคม 2563 จาก <https://www.brandbuffet.in.th/2020/03/krungthai-compass-analytic-social-distancing-effect-during-covid19-outbreak/> วารสารมหาจุฬานาครพรรศน์ Journal of MCU Nakhondhat | 143
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2563). ผลของการแพร่ระบาดไวรัสโควิด - 19 ต่อธุรกิจการให้บริการแบบ On - Demand. เรียกใช้เมื่อ 5 พฤษภาคม 2563 จาก <https://kasikornresearch.com/th/analysis/k-econ/business/Pages/z3099.aspx>
- สยามรัฐ. (2563). “สร้างความเชื่อมั่นท่องเที่ยวไทยหลังโควิด-19 กับอาเซียนผ่านการประชุม ทั่วโลก,” [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://siamrath.co.th/> สืบค้นวันที่ 21 พฤษภาคม 2563.
- สำนักข่าวไทย. (2563). เปรียบเทียบสถานการณ์ซาร์ส - เมอร์ส - โควิด. เรียกใช้เมื่อ 6 พฤษภาคม 2563 จาก <https://www.mcot.net/viewtna/5e42b843e3f8e40af3417637>
- Scott R. Baker et al. (2020). Covid - induced economic uncertainty .National Bureau of Economic Research. เรียกใช้เมื่อ 6 May 2020 จาก <https://www.nber.org/papers/w26983.pdf>
- Baldwin, R. & Tomiura, E. (2020). Thinking ahead about the trade impact of COVID - 19. Economics in the Time of COVID - 19, 59.
- EIC SCB. (2020). โควิดทำเศรษฐกิจแย่ นักท่องเที่ยวลด ค้าปลีกเจ็บหนัก 5 แสนล้าน. เรียกใช้เมื่อ 6 พฤษภาคม 2563 จาก <https://brandinside.asia/eic-scb-assess-covid-impact-retail-and-tourism/>
- Kemp, S. (2020). Digital in 2020: global digital overview. Retrieved May 6, 2020, from <https://wearesocial.com/blog/2020/04/digital-around-the-world-in-april-2020>
- Likert, R. (1974). A method of constructing an attitude scale. Scaling: A sourcebook for behavioural scientists. Chicago: Aldine Publishing.
- Siu, A. & Wong, Y. R. (2004). Economic impact of SARS: the case of Hong Kong. Asian Economic Papers, 3(1), 62-83.
- Van Doremalen et al. (2020). Aerosol and surface stability of SARS-CoV-2 as compared with SARS-CoV-1. New England Journal of Medicine, 382(16), 1564-1567.